

Sunday, March 15, 2009

[predstava/performance] Marijs Boulogne - Marcipan ali pleksi (Stara elektrarna)

Zgodba o mandljevo sladki princeski, ki brije norce iz Walta Disneyja in naenkrat zgodba o črnočrnem (bi rekel Palček Smuk in njegov enciklopediarij) morskem psu, ki samega sebe imenuje elastični in prepeva z glasom, zibajočim med plantažami bombardierjev ter plantažami sodobnega soula. Oboje sta seveda ženski, ki želita zapeljati enega in edinega, zadnjega princa, ta pa ni ravno *Prince Charming*, kot bi zaklicala *Sibyl Vane* v *Sliki Doriana Graya*, ampak bolj razcapana, abstrahirana abominacija moškega, noseč mrtvaško glavo, razpadajočo krono, rdeč tekstilni drob in kadavrsko stiliziran spolni ud. V ozadju, za "okvirno zgodbo", če ji smemo tako reči, se orgiastične akvarijske živalice vzpenjajo po drogovih, undulirajo proti toku ali pa preprosto razkazujejo napete ritnice proti občinstvu in namenoma postavljenemu snemalcu. Uspejo ustvariti tisti dobilni ton v glasilkah, ki napravi smeh kot pretrgano serijo visokih, grlnih tonov, ki se končajo z glasnimi komentarji: "Glej, kaj delajo, glej glej glej..." Po mojem je ta reakcija, ki jo izvabi srčkano pretiravana karikaturna igra glavne blondinke, upravičena. Seveda se v ozadju stalno giblje kraljica mrgolečega akvarija, črna Venera z večnim nasmeškom in včasih steklenim, zamrznjenim pogledom. Obe prizorišči si tako stalno izmenjujeta flirte in obenem ne moreta drugo do

drugega, med občinstvom in to dihotomijo odra pa je postavljena luč, ki daje občutek, da je vsa predstava en sam velik uvod oz. "work in progress", ampak na dober način. Kot bi bili čisto malo bolj vključeni, kot bi bilo nujno in čisto malo premalo, da bi nam šlo osebno, odtujeno na živce, da smo tu in zraven.

In tako se nenormalno živčen smeh razleze ob zaključnem aplavzu, kateremu predstoji reflektor v obliki ogromnih čeljusti, ki predstavljajo ultimativno pošast performansa. So si plesalci in režiserka samo dali dušika - ali preprosto duška? Oboje naenkrat zato ima meč tudi topi konec, ki pa ga nabrušeni protipol iskriivo nadomesti.

Vsekakor pa škoda za oznako "work in progress" in vse tuseledeče razvoje.

Posted by Szpilman at 11:18 PM